

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د نسل تحديد تنظيم او القاح د اسلام له نظره

شيخ الحديث والتفسير الحاج مولوي غلام نبي (حامدي)

اسلامي ثقافت خانگه، شرعياتو پوهنځی، هلمند پوهنتون، هلمند، افغانستان

ایمیل: Shakhsahib073@gamil.com

ترلاسه سوي: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰، منل سوي: ۱۴۰۴/۱۲/۱۹، خپره سوي: ۱۴۰۴/۱۲/۲۹، مخونه: ۱۴۴-۱۲۸

لنډيز

دا مقاله د نسل د تحديد، تنظيم او القاح مسئلې د اسلامي لید لوري له مخې څېړي. د نسل بقا د الهي نظام مهمه برخه ده، خو د بېلابېلو ټولنیزو او طبي لاملونو له امله د نسل تنظيم موضوع د بحث وړ گرځېدلې ده. اسلام په دې اړه منځنۍ او متوازن دریځ لري؛ نه یې مطلق ردوي او نه یې بې قیده مني. د مور د صحت ساتنه، د ماشومانو د روزني وړتیا او د مناسب وخت پورې ځنډول مشروع دلیلونه بلل سوي دي. خو که هدف د تقدیر څخه تېسته یا د اولاد کرکه وي، ناروا گڼل کیږي. د قرآن، سنت او فقهی اجتهاداتو له مخې حکم د نیت او طریقي له مخې بدلېږي؛ موقتي طبي وسایل روا، خو دایمي عقیم کول ناسم دي. کليدي کلمې: اسلام، القاح، تنظیم، تحديد، نسل.

Birth Control, Family Planning, and Artificial Insemination from an Islamic Perspective

Shaykh al-Hadith wa al-Tafsir Al-Hajj Mawlawi Ghulam Nabi (Hamidi)

Department of Islamic culture, Faculty of Sharai'h, Helmand university, Helmand-Afghanistan

Email: Shakhsahib073@gamil.com

Abstract

This article examines the issues of birth limitation, family planning, and fertilization from an Islamic perspective. The continuation of human lineage is an essential part of the divine system, yet due to social and medical reasons, family planning has become a subject of discussion. Islam adopts a balanced position, neither absolutely rejecting nor unconditionally permitting it. Legitimate reasons include protecting the mother's health, ensuring proper child upbringing, and postponing childbirth for a suitable time. However, if the intention is to escape divine decree or dislike children, it is considered impermissible. Based on the Qur'an, Sunnah, and juristic reasoning, the ruling depends on intention and method; temporary medical means are allowed, while permanent sterilization is prohibited.

Keywords: Islam, Birth Control, Family Planning, Artificial Insemination, Reproduction.

سريزه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين. نسل، اولاد او د انسان بقا د الهي نظام له مهمو مقاصدو څخه دي، چي الله تعالى د بشري ژوند د دوام، د ځمکي د آبادۍ او د ټولنيز توازن د ساتني لپاره مقرر کړي دي. اسلام د نکاح، اولاد زيږولو او د نسل

د زیاتوالي ځانگړی اهتمام کړی، ځکه چې دا د شریعت له اساسي مقاصدو (مقاصد الشریعة) څخه د حفظ النسل تر عنوان لاندې راځي. الله تعالی فرمایي: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً﴾ (النحل: 72)

ژباړه: «او الله تعالی ستاسو لپاره له تاسو څخه جوړې (مېرمنې) وگرځولې، او له همدغو مېرمنو څخه یې تاسو ته زامن او لمسیان درکړل.»

اورسول الله ﷺ فرمایلي دي: «تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ فَإِنِّي مُكَاثِّرُ بِكُمْ الْأُمَمَ» (رواه أبو داود والنسائي) ژباړه: «له مینه ناکو او ډېر اولاد زیږوونکو ښځو سره نکاح وکړئ، ځکه زه به ستاسو په ډېرښت سره د نورو امتونو په وړاندې ویاړ کوم.»

خو د انساني ژوند له پرمختگ، طبي پرمختللو وسایلو، اقتصادي ستونزو او ټولنیزو بدلونونو سره د نسل تنظیم، نسل تحدید او مصنوعي القاح موضوعات د معاصري فقهي څېړنې له مهمو مسئلو څخه گرځېدلي دي. دا موضوعات داسې دي چې هم د فردي ژوند سره تړاو لري او هم د کورنۍ، ټولنې او امت پر جوړښت ژور اغېز لري. اسلام د اعتدال، اسانتیا او مصلحت دین دی؛ له همدې امله یې د نسل د مطلق مخنیوي (تحدید النسل) او د مؤقت تنظیم (تنظیم النسل) ترمنځ واضح توپیر کړی دی. فقهاوو د احادیثو په رڼا کې د عزل جواز د ځانگړو شرایطو سره ثابت کړی، لکه څنگه چې له جابر رضي الله عنه څخه روایت دی: «كُنَّا نَعْزِلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ» (متفق علیه) ژباړه: «موږ به د رسول الله ﷺ د زمانې په دوران کې عزل کاوه، حال دا چې قرآن نازلېده.

له بلې خوا، د مصنوعي القاح (مسئله چې د طب له پرمختگ سره رامنځته شوې، د نسب د ساتنې، د حرام او حلال د تفکیک، او د اختلاط انسابو د مخنیوي له پلوه د اسلامي فقهي له خورا حساسو موضوعاتو څخه ده. ځکه رسول الله ﷺ فرمایلي دي: «لَا يَحِلُّ لِامْرَأٍ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْقِيَ مَاءَهُ زَرْعَ غَيْرِهِ» سنن أبي داود - محقق وبتعليق الألباني - (2 / 214)

ژباړه: «هغه کس چې پر الله تعالی او د آخرت پر ورځې ایمان لري، ورته حلال نه دي چې خپله نطفه د بل چا په کرونده کې واچوي.» (یعنې د بل سړي په ښځه کې خپله نطفه داخلول حرام دي)

له همدې امله د فقهي مجامعو لکه مجمع الفقه الإسلامي او د معاصرو علماوو له لوري د القاح مختلف ډولونه څېړل سوي، چې ځینې یې د زوجینو تر منځ د شرعي قیودو لاندې جائز بلل سوي او ځینې نور یې د شرعي نصوصو او مقاصدو له مخې په کلکه منع سوي دي.

دا علمي مقاله هڅه کوي چي د نسل تحديد، تنظيم او القاح موضوعات د قرآن کریم، سنت نبوي ﷺ، او فقهي قواعدو په رڼا کي وڅېړي، ترڅو د اسلامي شريعت موقف په علمي، مستند او متوازن ډول څرگند کړي، او د انسان لپاره د شرعي لارښوونې واضح کړي.

موخي

زموږ د څېړني اهداف په لاندې ډول دي.

۱. د نسل د تحديد، تنظيم، اوالقاح، د مفاهيمو تشرېح کول.
۲. د قرآن کریم، او نبوي سنت، اوفقهي، له نظره د نسل د تنظيم، تحديد، او لقاح، شرعي حکم څرگندول.
۳. د اسلامي فقهاوو د نظرونو پرتله او د هغوی د استدلالونو شننه.
۴. د شرعي، اخلاقي او طبي شرايطو په رڼا کي د روا او ناروا تنظيمي لارو توپير کول.

مواد او کړنلاره

دا څېړنه د کتابي او تحليلي (تحقيقي-توصفي) ميتود له مخي ترسره سوې ده. د څېړني بنسټ د قرآن کریم آيتونه، احاديث نبوي، د فقهاوو اقوال، او د معاصرو اسلامي مفکرينو نظريات جوړوي. د څېړني لپاره د تفسير، فقه، او اسلامي اخلاقو معتبر منابع څخه استفاده سوي ده.

دڅېړني موندني

د نسل د تنظيم حکمتونه

امام غزالي رحمه الله تعالى ب، ت. (۲۴/۲) ليکلي دي:

د نکاح پنځه گټې دي: اولاد، د شهوت ماتول، د کور تدبير، د خپلوانو ډېرېدل، او د نفس مجاهده د دې مسؤليتونو په ترسره کولو کي. لومړۍ گټه: اولاد د نکاح اصلي مقصد دی، او د واده حکم هم پر همدې بنسټ ايښودل سوی دی. مقصد دا دی چي نسل پاتې سي او نړۍ د انسان له نوع پرته تشه نه سي. شهوة (جنسي ميلان) د دې لپاره پيدا سوې چي انسان اولاد ته هڅوي؛ لکه څنگه چي د نارينه د منې د خارجېدو لپاره غريزه کار کوي، او ښځه د قبلېدو توان لري، ترڅو د جماع له لارې د اولاد د ترلاسه کولو اسباب مساعد سي. دا د الله له لوري د انسان لپاره يو ډول نرمي او مهرباني ده، لکه څرنگه چي مرغان د دانې په وسيله جال ته راکاري. د الله تعالى ازلي قدرت بالکل عاجز نه و چي انسانان له هيڅ پرته، بې د نسل او نکاح خلق کړي؛ خو حکمت دا وغوښتل چي اسباب جوړ سي او مسببات پرې مرتب سي، سره له دې چي الله تعالى بې نيازه دی. دا د الله د قدرت ښکاره کول دي، د مخلوق د

صنعت عجائب بشپړول دي، او د هغه د تقدير او ازلي قلم د فيصلې تحقق دی. د اولاد په ترلاسه کولو کې څلور ډول نیکي (قربت) سته چې دا د نکاح په ترغیب کې اصلي عوامل دي،

۱- د الله د محبت موافقت کول، ځکه د نسل ساتل د هغه د خوښې کار دی.

۲- د رسول الله ﷺ د خوشحالی ترلاسه کول، ځکه هغه د امت په ډېرېدو افتخار کوي.

۳- د صالح اولاد په دعا کې برکت غوښتل، چې د مرگ وروسته والدینو ته وررسېږي.

۴- د هغه ماشوم د شفاعت هیله چې د پلار تر وفات مخکې وفات سي. (غزالي ب، ت).

ج 2 ص 24

د نسل تحدید او تنظیم موضوع کومه نوې پېښه نه وه، بلکې دا طریقه د بشر د زیاتېدو د کمولو لپاره یا د نورو علتونو له مخې لا له پخوا د یهودو په منځ کې مشهوره وه، کله چې اسلام را څرگند سو، نو د عربو په منځ کې هم ځینې داسې لارې چارې موجودې وې چې د ښځې له امیندواریدو څخه د مخنیوي لپاره به کارېدې که هغه د منلو وړ وې یا نه وې او له هغو څخه تر ټولو مشهوره لاره عزل وه، لکن اسلامي اصول چې د ټولو اصولو بنسټ جوړ سوې وه چې د جاهلیت له ډېرو مفاهیمو سره یې مخالفت درلود، نو اړینه وه چې دا پخوانی میراث او دا موضوع د اسلامي لارښوونو له مخې وڅېړل سي. ځکه د انسان د ژوند اړخونه د رسول الله ﷺ د ځانگړې پاملرنې وړ وو، او د تحدید او تنظیم مسئله د رسول الله ﷺ او د هغه د امت لپاره ناشنا نه وه، بلکې د دې په اړه ډېرې پوښتنې کیدې، او صحابه کرامو به د یهودو هغه نظریات چې له هغوی سره یې په مدینه کې ژوند کاوه، رسول الله ﷺ ته وړاندې کول (الطواري ب، ت).

اولاد د انسان د زړه مېوه او د دنیا د ژوند له ښکلاوو څخه یوه ښکلا ده. ټولو خلکو، حتی انبیاءوعلیهم السلام، د اولاد هیله کړې ده. همدا ابراهیم علیه السلام له الله تعالی څخه دعا کوي او وایي: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [الصافات: 100] ژباړه: ای خدای وماته صالح اولاد راکړه.

خو اولاد په عین حال کې د خپلو پلرونو په لاس کې یوه امانت هم دی، او والدین مکلف دي چې دا امانت په سمه توگه وساتي. یعنې دوی ته د دین، بدن، علم او اخلاق له اړخه ښه روزنه ورکړي، او هغه مادي او معنوي اړتیاوې چې هغوی ورته محتاج وي، ورته برابرې کړي. (المؤتمر الاسلامي ب، ت).

الله تعالی فرمایي: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا } [سورة التحريم: 6].

ژباړه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپلې کورنۍ د هغه اور څخه وساتئ.

الله سبحانه وتعالی فرمایي: { وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا } [طه: 132].

ژباړه: او خپل کورنۍ ته د لمونځ امر وکړه، صبر او ثابت قدم اوسئ پرلمانځه.
 په حديث کي راځي: **كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ**. (البخاري - 1407 ج (2) ص 6)
 ژباړه: تاسو ټول د خپلو وگړو سرپرست ياست، او هر يو به د خپلو خلکو د سرپرستۍ په اړه مسؤل وي.
 په څرگنده معلومه ده چي اسلام د گڼ اولاد لرلو هڅونه کوي، د ډېرو نصوصو له لارې، سره له دې چي د هغوی په ښوونه او پالنه ډېر ټينگار هم کوي. اسلام يوازې پر شمېر بسنه نه کوي، نه په گڼوالي پرته له معنوي ځواک، بلکي معيار په اسلام کي هغه مؤمنه، صابره او قوي ډله ده. لکه څنگه چي الله تعالی فرمايي:

﴿كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةً يَّاذُنِ اللّٰهُ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: 249]

ژباړه: څومره هغه لږه ډله ده چي د الله تعالی په اجازه يې ډېره ډله ماته کړې ده، او الله تعالی د صابرو سره دی.

او يقيناً زياتوالی که له ايمان او د هغه له اسبابو پرته وي، نو ښايي بې گټې، دروند بار او د سيلاب فاضله (غشاء السيل) وگرځي. خو اسلام پر خپلو پيروانو ټينگار کوي چي گڼوالی د ځواک او قوت سره يو ځای کړي. ځکه رسول الله صلی الله عليه وسلم به فرمايل: **«تَزَوَّجُوا الْوَدُودَ الْوَلُودَ فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأُمَمَ»** (السجستاني ب، ت).

ژباړه: «هغه ښځي وکړئ چي مينه ناکي او زيات اولاد راوړونکي وي، ځکه زه به ستاسو په ډېر والي د نورو امتونو په وړاندي وياړ وکړم.»

خو د معاصري تمدن، صنعتي انقلاب، د علومو او ټکنالوژۍ د پرمختگ، او فزيکي او بدني ځواک پر ځای د ماشينونو موجوديت، د لويديځيانو د هوس او راحت غوښتنې، د ښځو د ظاهري ښکلا او نړيوالي هڅو، او د ديني حس د کمزورۍ — بلکي د ډېرو خلکو په ژوند کي د هغه د نشت له امله، او همدارنگه د کورنيو د ټوټې کيدو، ناوړو جنسي اړيکو، د سقط زياتوالي او د نامشروع اولادونو د ډېرېدو په نتيجه کي د نسل محدودول خورا عام سوي دي، او ډېرو مسلمانانو هم ترې اغېز اخيستی دی، په ځانگړي ډول د ښارونو خلک. له همدې امله موضوع اوس واضح او کافي بيان ته اړتيا لري. (الداغي، والمحمدي، ص 452-454) ب، ت.

د جاهليت په وخت کي خلکو خپل لوني ژوندی په خاورو کي پوتولي، ياد بيري دفقر څخه، اويا د پيغور په خاطر، خو د اسلام د ميين دين په راتگ سره دهر چا حق خوندي سو، اويا به يې عزل کاوه د فاسد غرض لپاره، چي په شريعت مقدسه کي منع ځنی راغلي ده، لکن د غرض صحيح په خاطر

لکه د موريا د ماشوم صحت لپاره اويا د سالمې تربیې لپاره د اولادو تر مابین فاصله د دواء، یا طبي وسائلو داستعمال، یاد عزل په وسیله شریعت جواز ورکړی دی، لکه په لاندې نصوصو کې چې ورته اشاره سویده.

أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَصِيبُ سَبِيًّا وَنُحِبُّ الْمَالَ كَيْفَ تَرَى فِي الْعَزْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ إِنَّا نَكُونُ نَحْنُ نَحْنُ لَا عَلَيْنَا أَنْ لَا تَفْعَلُوا، فَإِنَّهُ لَيْسَتْ نَسَمَةٌ كَتَبَ اللَّهُ أَنْ تَخْرُجَ إِلَّا هِيَ كَائِنَةٌ. (البخاري (1407- (109 / 3)

ابو سعيد الخدري رضي الله عنه وايي: زه د رسول الله ﷺ په حضور کې ناست وم، ناڅاپه يو سړی د انصار څخه راغی او ويې ويل: ای د الله رسوله! موږ کله ناکله بنديانې (سبايا) تر لاسه کوو، او له هغوی سره د جماع مینه لرو، خو موږ عزل کوو، نو ته په دې اړه څه وايې؟ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ايا تاسې دا کار کوئ؟ تاسو ته هېڅ زیان نسته که دا کار ونه کړئ، ځکه هېڅ نفس (روح) نه سته چې الله تعالی یې د پیدا کیدو حکم کړی وي، مگر خامخا به پیدا کيږي.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ سَمِعَهُ يَقُولُ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْعَزْلِ فَقَالَ « مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْنَعْهُ شَيْءٌ: النيسابوري ب، ت. دار الجيل بيروت ژباړه: ابو سعيد الخدري رضي الله عنه وايي رسول الله ﷺ ته د عزل په اړه پوښتنه وسوه، نو هغه وفرمايل: له هرې منۍ څخه ماشوم نه پیدا کيږي، او کله چې الله تعالی د يو شي د پیدا کولو اراده وکړي،

نو هېڅ شی یې مخه نه سي نیولی

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ أَتَى رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي جَارِيَةً وَأَنَا أَشْتَهِي مَا يَشْتَهِي الرَّجُلُ وَأَنَا أَعْزِلُ عَنْهَا أَكْرَهُ أَنْ تَحْمِلَ وَإِنَّ الْيَهُودَ تَزْعُمُ أَنَّ الْعَزْلَ هِيَ الْمَوْدَةُ الصَّغْرَى فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَذَبَتْ يَهُودُ كَذَبَتْ يَهُودُ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْلُقَهُ لَمْ تَسْتَطِعْ أَنْ تَصْرِفَهُ (الشياني [1400

ژباړه: ابو سعيد الخدري رضي الله عنه وايي: يو سړی د رسول الله ﷺ حضور ته راغی او ويې ويل: ای د الله رسوله! زه يوه مينځه لرم، او د نورو سړيو په څېر شهوت لرم، خو له هغې سره عزل کوم، ځکه نه غواړم هغه اميندواره سي. او يهود وايي چې عزل د «کوچنۍ وژلې سوې نجلی» (الموءودة الصغرى) په حکم. رسول الله ﷺ وفرمايل: :: کي دی د يهودو خبره دروغ ده، دروغ ده که الله تعالی د يو انسان د پیدا کیدو اراده کړې وي، موږ هېڅکله نه شو کولای چې د هغه مخه ونيسو

د پور ته حديث څخه معلومه سوه چي ديهود نظريه غلطه ده او د الله تعالى تقدير نه بد ليد ونكي دي .
عن أنس جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه و سلم يسأل عن العزل فقال : لو أن الماء الذي يكون منه الولد أهرقته على صخرة لأخرج الله منها ولدا وليخلقن الله نفسا هو خالقها (الأصباحي 1413 هـ)
ژباړه: انس بن مالك رضي الله عنه روايت کوي چي يو سړی د رسول الله ﷺ حضور ته راغی او د عزل په اړه يې پوښتنه وکړه.نو رسول الله ﷺ وفرمايل: که هغه منی چي ماشوم له هغې پيدا کيږي پر يوه ډبره توی کړم ، الله تعالى به له هغې ډبرې څخه ماشوم پيدا کړي ، يا الله تعالى به داسي روح پيدا کړي چي يوازې هغه خالق دی .

عَنْ جَابِرٍ أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَقَالَ إِنَّ لِي جَارِيَةً هِيَ خَادِمُنَا وَسَانِيَتُنَا وَأَنَا أَطُوفُ عَلَيْهَا وَأَنَا أَكْرَهُ أَنْ تَحْمِلَ . فَقَالَ « اعْزِلْ عَنْهَا إِنْ شِئْتَ فَإِنَّهُ سَيَأْتِيهَا مَا قُدِّرَ لَهَا » . فَلَبِثَ الرَّجُلُ ثُمَّ أَتَاهُ فَقَالَ إِنَّ الْجَارِيَةَ قَدْ حَبِلَتْ . فَقَالَ « قَدْ أَخْبَرْتُكَ أَنَّهُ سَيَأْتِيهَا مَا قُدِّرَ لَهَا » . النيسابوري ب، ت. : دار الجليل بيروت

ژباړه: جابر رضي الله عنه روايت کوي چي يو سړی د رسول الله ﷺ حضور ته راغی او ويې ويل: زما يوه مينځه ده چي زموږ د خدمتگاري او مرسته کوونکي په توگه ده ، زه ورسره جماع کوم ، خو نه غواړم چي اميندواره سي .نو رسول الله ﷺ وفرمايل: که وغواړې ، له هغې څخه عزل وکړه ، ځکه هغه څه به ورسپري چي د هغې لپاره ټاکل سوي دي . وروسته سړي يو څه وخت پاته سو ، بيا رسول الله ﷺ ته راغی او ويې ويل :مينځه اميندواره سوې ده .نو رسول الله ﷺ وفرمايل :ما وتا ته مخکي خبر درکړ چي هغې ته به هغه څه ورسپري چي د هغې لپاره ټاکل سوي دي .

د ا حديث شريف هم دلا له پرد ي کوي چي د الله تعالى تقد ير نه بد ليږي .

د نسل د تنظيم علتونه

د ښځي څخه د عزل د کولو اويا د حمل د مخنيوي لپاره د طبي عصري وسايلو په کارولو سره د استعمال خو بېلابېل علتونه سته ، چي موږ يې دوه برخې ته وېشو
لومړۍ برخه: مشروع يا د شريعت له مخي روا علتونه ، دا څلور دي .

لومړی علت د دې ناخوښي چي له يوې مملوکي (ښځي) څخه مریي اولاد پيدا سي .

دا ممکن د دې لپاره وي که هغه ښځه د هغه له ولادت وروسته ام ولد (د ماشوم مور) سي ، نو بيا به د هغې خرڅه ول ستونزمن سي او يا هم د نورو ورته علتونو له امله . الطواري ، ب، ت .

دوهم علت دا چې ښځه امیندواره نه سي پداسي حال کي چي هغه ماشوم ته شیدې ورکوي، ځکه دا کار د شیدې خوړونکي ماشوم لپاره زیان لري. الطواري، ب، ت.

د دې دواړو علتونو لپاره د امام مسلم په روایت کي د ابو سعید الخدری رضي الله عنه له حدیثه دلیل راغلی دی: هغه وایي: د رسول الله ﷺ په حضور کي د عزل یادونه وسوه، نو رسول الله ﷺ وپوښتل: دا څه شی دی؟ اصحابو وویل: سړی له خپلې ښځي سره جماع کوي، چي شیدې ورکوي، خو نه غواړي چي هغه امیندواره سي؛ او سړی له خپلې مینځي سره جماع کوي، خو نه غواړي چي هغه امیندواره سي. نو رسول الله ﷺ وفرمایل: که دا کار ونه کړئ، تاسو ته څه ضرر نسته، ځکه دا ټول د تقدیر له مخي دي. النیسابوري ب، ت - (4 / 159)

درېیم (مشروع علت)

کله چي ښځه ناروغه وي او د امیندواړۍ توان ونه لري، نو مېړه یې د هغې د رحم، بدن او روغتیا د ساتني لپاره له هغې څخه عزل او یا عصري طبي وسائل استعمال کوي. یا دا چي ښځه ډېره ځوانه (کم عمره) وي، یا د هغې د رحم اندازه کوچنۍ وي، او د حمل په صورت کي د هغې مرگ یا دائمی ناروغۍ خطر وي. همدارنګه که ښځه د کوم مزمن یا عام ناروغۍ له امله د امیندواړۍ توان نه لري، او امیندواړۍ د هغې د ناروغۍ د زیاتېدو یا د خطرناکو عواقبو لامل ګرځي، نو د دې له امله هم عزل روا دی، ځکه دا د رحمت او شفقت له مخي کیږي. الطواري، ب، ت.

څلورم (مشروع علت)

که ښځه ډېره ژر ژر امیندواره کیږي، نو د دې لپاره چي هغه وکولای سي خپل ماشومان روزنه او پالنه وکړي، مېړه یې له هغې څخه عزل کوي، او یا عصري طبي وسائل استعمال وي خو د ماشومانو د روزني لپاره مناسب وخت ولري. الطواري، ب، ت.

پنځم (مشروع علت)

إن خاف من الولد سوء في الحرة يسعه العزل بغير رضاها لفساد الزمان (رد المحتار - (10 / 242)

که بیره وه چي ولد به فاسد سي عزل ورته روادی د زمانې د فساد له وجهي.

غیر مشروع علتونه

دا هغه وخت دی چي یو څوک له خپلې ښځي څخه د دې له امله عزل کوي یا عصري طبي وسائل استعماله وي چي د اولاد د زیاتېدو له کبله د فقر یا تنګ دستی وېره لري، ځکه چي د ډېرو ماشومانو

ساتنه او لگښتونه پرې درانه دي. دا ډول عقیده او عمل شرعاً ناروا دی، ځکه الله تعالی د هر مخلوق رزق او روزي په خپله ذمه اخیستي ده، الطواري، ب، ت. (۴/۱)

لکه څنگه چې الله تعالی فرمایي: وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا [هود: ۶]

یعني: په ځمکه کې هېڅ ژوی نسته، مگر د هغه رزق د الله تعالی په ذمه دی د پورته آیات کریمه څخه معلومه سوه که د فاسد غرض لپاره لکه (فقر، یاعار) عزل کوي یانور د حمل د مخنیوي وسائل استعماله وي جواز نلري، البته که د صحیح غرض لپاره وي لکه دمور او یا ماشوم د صحت په خاطر مثلاً بیا جواز لري.

او الله تعالی د هغو خلکو له کړنو نهی کړې ده چې د فقر له وېرې به یې خپل اولادونه وژل، لکه څنگه چې الله تعالی فرمایي: وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَقِئْتُمْ مِنْهُمْ إِنْ قَتَلْتُمْهُمْ كَانَتْ خَطَاً كَبِيراً (سورة الإسراء، آیت ۳۱) (یعني: تاسو خپل اولادونه د فقر له وېرې مه وژئ، مور هغوی ته او تاسو ته روزي ورکوه، بېشکه د هغوی وژل لویه گناه ده.

نو له پورته بیان څخه څرگندېږي چې د عزل او د حمل د مخنیوي لپاره هم مشروع (روا) علتونه سته او هم فاسد (ناروا) علتونه، لکه څنگه چې مخکې یې تفصیل بیان سو (المؤتمر الاسلامي ب، ت.).

تنظيم د نسل

تنظيم په لغت کی د ملغرو پیود لوته وایی اومجازا د ښار امور منظم کولوته وایی (غیاس الغات (ج ۱ ص ۱۶۸)

نسل په لغت کی انفصال (یعني جلاوالی) ته وایی (المذکور (ص ۹۵۸) لکه چی الله تعالی فرمایي: وهم من کل حذب یفسلون (الانبیاء آیات ۹۶)

«تنظیم» څخه موخه ده: منظمول او ترتیبول، او «نسل» څخه مراد اولاد، ذریه او اولنی نسل دی. ویل کیږي: تناسل القوم یعني د خلکو نسل ډېر سو او ذریه یې زیاته سوه. (داغي او المحمدي ب، ت. ص ۴۵۴)

په معاصر اصطلاح کې د نسل له تنظیم څخه مراد دا دی چې د یوه حمل او بل حمل تر منځ د نظم لپاره ځانگړي تدابیر ونیول سي. په بله وینا: دا د حمل د موقتي مخنیوي لپاره د موجودو طبي وسایلو په کارولو سره یو ډول وقایوي عمل دی. (داغي او المحمدي ب، ت. ص ۴۵۴)

دا تنظیم کله د نسل د کمولو لپاره وي، کله د مور د ساتني او د هغې د روغتیا د خوندي کولو لپاره وي، او کله د دې لپاره وي چې والدينو ته داسې فرصت برابر کړي چې د خپلو اولادونو د پالنې او

روژني حق په ښه ډول ترسره کړي، يعني د دوو حملونو تر منځ د مودې په اوږدولو سره. (داغي او المحمدي ب، ت. ص ۴۵۴)

دا کار د «عزل» (منی ایستل) په وسیله کیدای سي، یا د حمل د مخنیوي له کومې موقتي طریقې څخه په گټې اخیستنې سره لکه درمل (ګولی)، ځانګړي خنډونه، او نور دې ته ورته وسایل. (داغي او المحمدي ب، ت. ص ۴۵۴)

عزل د حمل د تنظیم له هغو لارو څخه دی چې کارول کیږي. کله چې مېړه له خپلې ښځې سره یو ځای کیږي، نو د انزال پر مهال خپل منی د ښځې له فرج (یا د هغې له تناسلي جهاز) څخه بهر غورځوي. د دې کار موخه دا ده چې د منی نارینه نطفې (منوي حجري) ښځې د ښځینه نطفې (هګې) ته چې د ښځې د تخمدان په لوله کې وي، ور ونه رسېږي، خو حمل واقع نه سي. (اليحيى ب، ت.)

د نسل د تنظیم شرعي حکم

د زېږون د تنظیم لپاره د ګولیو خوړل او د بندښت (انسداد) وسایلو کارول منع نه دي؛ که دا دواړه د مېړه او ښځې په مشوره، او د اړتیا پر وخت وکارول سي لکه د ناروغۍ، ضعف، ناوړه ګډ ژوند (بد معاشرت) او ورته نورو حالاتو کې—خو د فقر او اقتصادي وېرې (املاق) له امله باید نه وي. محمد فرید، ج ۶، ص ۱۳۷ (۱۴۳۲) (عبد الحق، ج ۴، ص ۱۲۵) (۱۴۳۱) (رضاء الحق، ج ۴، ص ۳۵۰) (ت ۱۴۳۵) الزُّحَيْي (۱۴۸/۷)

عزل هغه وخت مباح دی چې ښځه اجازه ورکړي، او که اجازه ور نه کړي نو مباح نه دی. دا د جمهور فقهاوو (حنفي، مالکي، د شافعي یو قول، او حنبلي) نظر دی. د حنفي فقهاوو ځینې کتابونه د هغو حالتونو ذکر کوي چې په هغو کې مېړه د ښځې له اجازې پرته عزل کولی سي. په «الخانیه» کې راغلي: «زموږ په زمانه کې عزل مباح دی، د زمانې د فساد له امله.» علامه کمال بن الهمام ویلي: دا دې باید عذر وبلل سي چې د هغې (ښځې) د اجازې شرط لرې کوي. ابن عابدين پرې تبصره کوي او وايي: «کمال بن الهمام دا عبارت ویلي دي.» او په فتاوی کې راغلي: که له خپل آزاد ښځې څخه د بد اولاد وېره وي، نو د هغې له رضایت پرته عزل کول ورته روا دي، د زمانې د فساد له امله. نو دې ته ورته عذرونه هم باید د اجازې ساقطونکي وبلل سي. (المؤتمر الاسلامي ب، ت.)

او د ده دا خبره چې نور دې ته ورته عذرونه... دا احتمال لري چې هغه داسې عذرونو ته اشاره کوي: لکه سړی په لرې سفر کې وي، یا د جګړې په سیمه کې وي او د اولاد د اسیر کیدو وېره وي، یا دا چې ښځه بده خوښه وي او سړی غواړي ترې جلا سي، نو وېرېږي چې چیرې حمل واقع نه سي. نو هغه

عذرونه چي د حنفي فقهاوو ځينو د ښځي د اجازې د شرط د ساقطېدو لپاره ياد کړي، په دوو برخو کي راڅرخي: لومړی هغه عذر چي عام وي؛ لکه دا چي وخت فاسد وي او د داسي فاسد چاپېريال له امله د اولاد له زيږون څخه وېره موجوده وي، يا دا چي دواړه د جگړې په سيمه کي وي او د ماشوم د اسير کيدو ويره وي. او د آزادو ښځو په اړه: د ښځي د ښکلا او رغيدلتوب د پاتې کيدو لپاره چي تل ترې خوند واخستل سي، يا د هغې د ژوند د ساتني لپاره (عزل کول روا دي)، همدارنگه د اولاد نود زياتوالي له امله چي د صحي تربيتي نه کولو بېرته پاتې وي. خو دا چي څوک د لوني له پيدا کيدو وېرېږي، د دې په گومان چي دوی واده کولو ته د عار سبب کيږي، او يا د فقر په خاطر، دا فاسد نيت دی او په هغه کي گناه سته. (المؤتمر الاسلامي ب، ت).

د نسل تحديد

د «تحدید النسل» نه مراد دا دی چي مېړه او ښځه داسي ځانگړې کړنې تر سره کړي چي اميندواری په بشپړ ډول مخنيوی وکړي، يا يې په يوه، يا دوه اولادونو محدود کړي (داغي او المحمدي، ب، ت). (ص-55 4)

د نسل د تحديد حکم

تحدید په دائمي توگه د اولاد مخه نيولونه وايي او داکار په شريعت کی حرام دی (رضاء الحق) ج ۴ ص ۳۵۲ ت ۱۴۳۵
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ فَإِنَّي مُكَاثِرٌ بِكُمْ الْأُمَمَ». (السجستاني ب، ت) - (2 / 175)
 ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «د ډېرو اولادونو لرونکي او مينه ناکي ښځي سره نکاح وکړئ، ځکه زه ستاسې په ډېر شمېر پرامتونو فخر کوم.
 شاه ولي الله دهلوي رحمه الله داسي وضاحت کوي دا د الله د خلقت بدلون دی او دا دخصي کولو مترادف عمل دی، (ولي الله ج ۲ ص ۱۲۳)

د دی نه علاوه دی د هیئة العلماء سعودی دیومجلس فیصله هم وکتل سی چي اوسني ډاکټران د نسل د محدودولو لپاره د نسل د قوې د ختمېدو په موخه ځيني رگونه پرې کوي، په داسي حال کي چي د جماع ځواک (شهوت او مقاربت) پاتې وي، نو په دې کار کي د حرمت هېڅ شک نسته. دا ځکه چي دا کار د عزل سره هېڅ ډول قياس کيدلی نه سي؛ ځکه د دواړو ترمنځ لوی فرق سته. عزل يو ظني سبب دی (يعني د حمل نه پيدا کيدو امکان پکي يقيني نه دی)، خو د رگ پرې کول د حمل د مخنيوي

یو قطعي سبب دی، چي له هغه وروسته بلکل حمل نه کيږي او فاعل ته د اولاد په پیدا کیدو کي هېڅ اختیار نه پاتې کيږي. محمد فرید، ج ۶، ص ۱۳۸.

۲- د مېړه یا ښځې د اولاد راوړلو د وړتیا له منځه وړل، چي په «اعقام» یا «تعقیم» سره پېژندل کيږي، حرام دي؛ مگر هغه وخت چي شرعي معیارونو له مخي حتمي اړتیا موجوده وي. الزَّحَّالِي (۱۴۸/۷) له همدې امله په بشپړ اطمینان سره ویل کیدای سي چي د معاصري زمانې د هغو خوندي حمل-مخنيوي طبي وسایلو کارول چي ضرري پایلي نه لري، او د باور وړ ډاکټر په مشوره تر سره سي، د هغو ناروغیو د مخنيوي لپاره چي له حمل سره تړاو لري—له اسلامي نظره په کي کوم مشکل نشته. بلکي د ځينو حالتونو د خطرونو د مخنيوي لپاره کله ناکله ضروري هم گرځي. تحديد د نسل: (الطواري ب، ت).

د نسل د تنظیم او تحديد ترمنځ فرق

تنظیم د نسل د محدودولو، د تعقیم څخه څه توپیر لري؟ په ساده ډول دا دی: د کورنۍ تنظیم معنا دا ده چي مېړه او ښځه د خپل اختیار او قناعت له مخي هغه لارې او وسیلې غوره کړي چي د حمل د رامنځته کیدو ترمنځ د فاصلې په زیاتولو کي، یا د یوې ټاکلې مودې لپاره د حمل په درولو کي اغېزمنې وي، او دواړه پرې موافق سي. د دې مقصد دا دی چي د کورنۍ د افرادو شمېر په داسي کچه کم وساتل سي چي والدین وکولای سي خپل اولاد په بشپړه توګه، له ستونزو، او ناوړه اړتیاوو پرته وروزي او ښه پالنه یې وکړي. او د دې سره د نسل له محدودولو، تعقیم سره لوی توپیر سته؛ ځکه نسل محدودول په دې معنا چي په مطلق او دایمي ډول د نسل بندول، شرعاً حرام دي. همدارنګه تعقیم چي د نسل د اسبابو د تل لپاره له منځه وړل دي، په همدې حکم برابر دی. (المؤتمر الاسلامي ب، ت).

مصنوعي القاح

دا د دې عمل نوم دی چي د ښځې رحم ته د سړي مني د جماع پرته داخل کړل سي. که نطفه د پردې سړي وي نو دا کار حرام دی، او پیدا سوی ماشوم ولد زنا ګڼل کيږي. د رُوَيْفَع بن ثابت رضي الله عنه له حديث څخه دليل راوړل سوی: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د هغه چا لپاره چي په الله او د آخرت په ورځ ايمان لري روا نه دي چي د خپل اوبو تخم د بل چا په کرونده کي واچوي (رواه أبو داود)

که ښځه نکاح نه لري، ماشوم د مور سره منسوب کيږي. که ښځه نکاح ولري، ماشوم د خاوند سره منسوب دی؛ ځکه چي شرعي قاعده ده: الولدُ لِلْفِرَاشِ ماشوم د واده او بستر مالک ته اړه لري. که د

خاوند نطفه د څو درملو سره ګډه سي او د هغه د خپلې ښځې رحم ته واچول سي نو په دې کي شرعي مانع نسته د دې طريقې جواز يوازې په لاندې شرطونو کي دی:

1. نطفه به د ښځې د خپل خاوند وي. عبد الحق ج ۴، ص ۱۲۶ (ت ۱۴۳۱) محمد فريد ج ۶، ص ۱۴۱- (۱۴۳۲)

2. مېړه او ښځه دواړه به پرې رضا وي. عبد الحق ج ۴، ص ۱۲۶ (ت ۱۴۳۱) محمد فريد ج ۶، ص ۱۴۱- (۱۴۳۲)

3. ټول عمل به د دواړو په موجوديت کي ترسره کيږي. عبد الحق ج ۴، ص ۱۲۶ (ت ۱۴۳۱) محمد فريد ج ۶، ص ۱۴۱- (۱۴۳۲)

دا عمل به کوم مستند مسلمان ډاکټر تجويز او اجرا کوي. 4. عبد الحق ج ۴، ص ۱۲۶ (ت ۱۴۳۱) محمد فريد ج ۶، ص ۱۴۱- (۱۴۳۲)

که د خاوند او خپلې ښځې نطفې ګډې سي، خو د بلې (پردې) ښځې په رحم کي په اجاره کي کيښودل سي؟ که څه هم په دې طريقه ماشوم مور او پلار ته منسوب کيږي، خو شرعاً دا طريقه ناجائزه ده د دليل لپاره الله تعالى فرمايي: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ (البقرة: ۲۲۳)

يعني ښځې ستاسو د کښت ځای دی؛ خپل کښت ته هر څنگه چي وغواړئ ورسې او په دې کي د اجارې پر رحم پردې ښځې ته د حمل انتقال کول نه راځي. (عبد الحق ج ۴، ص ۱۲۹) د ښځې فرج په خواست او اجاره نه اخيستل کيږي. (السيوطي ج ۶ ص ۵) الزحيلي - (۴ / ۱۹۸)

زرع الغدة التناسلية (الخصية أو المبيض): يعني د تخم کرل (مجلة مجمع الفقه الإسلامي - 6 / 1640) دا ستونزه د دانو (مبيض) کرلو سره ورته ده. که د بيضې کرل په داسي سړي کي وشي چي اولاد نه شي راوړلای، نو د هغه مني به د بل سړي وي. دا يو ډول نکاح دی چي د زنا په څېر دی، ځکه اصلي نطفه د بل سړي ده. (المؤتمر الاسلامي - ۲ / ۱۹۳) دا حالت د مصنوعي لقاح (التلقيح الصناعي) سره د نامحرم سړي د مني په کارولو ورته والی لري. (المؤتمر الاسلامي - ۲ / ۱۹۳) فقيهانو (د مکي مکرمې فقهی مجمع، د کويت د نسل د کنفرانس، د مصر مفتي، د تونس مفتي) پرې فتوا کړې چي د داسي لقاح کول حرام دي، ځکه د زنا شبهه پکي شته، او د دې عمل په هر ګډونوال بايد تعزير (شرعي جزا) تطبيق سي. (المؤتمر الاسلامي - ۲ / ۱۹۳)

د تلقيح څلور صورتونه دي.

۱- د مېړه مني د خپلې ښځې رحم ته داخلول: (المؤتمر الاسلامي - ۲ / ۱۹۹)

په شریعت کې پکې هېڅ ستونزه نشته، که چېرې شخص ډاډ ترلاسه کړي چې د مني سره د بل سړي مني گډه نه سوې وي، لکه څنگه چې په ځینو سوداگریزو لابراتوارونو کې ترسره کیږي. (المؤتمرالاسلامي - (۲ / ۱۹۹)

۲- د نامحرم سړي مني د ښځې رحم ته داخلول: (المؤتمرالاسلامي - (۲ / ۱۹۹)
دا عمل په اسلام کې حرام دی، خو په غربي هېوادونو کې روا گڼل کیږي. (المؤتمرالاسلامي - (۲ / ۱۹۹)

۳- د مېړه مني د بلې ښځې رحم ته داخلول: (المؤتمرالاسلامي - (۲ / ۱۹۹)
دا ښځه حامله کیږي او ماشوم زیږوي، بیا د ماشوم حق مېړه ته ورکوي په بدل کې د پیسو اخیستلو سره. دا لاره هم په اسلام کې حرامه ده، خو په غربي هېوادونو کې بې له کوم حرج ترسره کیږي. (المؤتمرالاسلامي - (۲ / ۱۹۹)

۴- د نامحرم سړي مني د یوې ښځې رحم ته داخلول او د پنځمې ورځې په جریان کې د رحم مینځل کېدو ته زېجوت (لوبیا شوې هگۍ) موندل سي، نو بیا دا د بې اولاده ښځې رحم ته کرل کیږي. دا طریقه هغه وخت کارول کیږي چې مېړه او ښځه دواړه بې اولاده وي، خو د ښځې رحم سالم وي، او امکان لري چې د لقاح سوي هگۍ قبول ممکن وي. په اسلام کې په دې هم هېڅ شک نسته چې حرامه ده، خو په غربي هېوادونو کې روا گڼل کیږي. (المؤتمرالاسلامي - (۲ / ۱۹۹)

مناقشه

په دې څېړنه کې څرگنده سوه چې د نسل تحدید (د اولاد کمول یا بندول) او د نسل تنظیم (د اولاد تر منځ مناسب واټن ساتل) د اسلام له نظره دوه بېلابېل موضوع گانې دي. اسلام د نسل تحدید، چې هدف یې د نسل ختمول او د الله تعالی د خلقت د سنت مخالفت وي، په کلکه رد کړی دی، ځکه قرآن کریم فرمایي:

«وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَّةَ إِمْلَاقٍ، نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ» (الإسراء: 31)

یعني د فقر له وېرې خپل اولاد مه وژنئ، موږ هغوی او تاسو ته رزق ورکوو. دا آیت څرگندوي چې د رزق وېره یا اقتصادي ستونزه د اولاد بندولو یا له منځه وړلو شرعي دلیل نه سي کیدای.

خو له بل اړخه، د نسل تنظيم چي هدف يې د مور د روغتيا، د ماشوم د ښه روزني او د کورنۍ د ثبات لپاره د اولاد تر منځ مناسب فاصله وي، د اسلامي فقهې له نظره په مشروط ډول جواز لري. ډېری فقها لکه امام غزالي، ابن عابدين او معاصر علما د دې اجازې قايل دي، خو د دوو شرطونو سره:

1. دا عمل د موقتي اړتيا لپاره وي نه د دايمي منع په نيت.

2. دواړو مېړه او ښځي تر رضایت او مشورې وروسته ترسره سي.

اسلام د امت د کثرت او قوت تشويق کړی دی، رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

«تناكحوا تناسلوا فإني مباه بكم الأمم يوم القيامة»

يعني واده وكړئ او نسل زيات كړئ، ځكه زه به ستاسو په ډېروالي د امتونو په وړاندي فخر كوم.

په همدې اساس، د نسل تحديد هغه وخت حرام دی كله چي د الله د تقدير او رزق پر وعدې بې باوري وي، خو د نسل تنظيم د مصلحت او مؤقت ضرورت له مخي روا گڼل كيږي.

په معاصر وخت كي، د طب او روغتيا له اړخه د تنظيم وسايل كه د بدن ضرر ونه لري او د شرعي اصولو سره سم وي، نو د اسلامي علماوو له نظره يې كارول د اضطراري حالت يا مشروع ضرورت په صورت كي جواز لري.

نو په پای كي د دې مناقشې لنډه پايله دا ده چي:

اسلام د نسل د مطلق بندېدو مخالف او د نسل د مؤقت تنظيم اجازه ورکوي، خو يوازې د مشروع مقاصدو، روغتيابي اړتيا او د دواړو لوريو په رضایت سره.

په دي حقله نوري څيړني هم تر سره سوي دي لکه د قره داغي اوداسي نور ي خو په هغه مقالو كي پريوه مسئله بحث سوی وو،

مونږ په خپله مقالة كي دري مسئلي د ټولني د ضرورت په خاطر څيړلي دي.

پايله

د څيړني پايلي څرگندوي. د نسل د تحديد، تنظيم، اوالقاح، مفاهيم تشریح سوي، اسلام د نسل د تحديد او تنظيم په اړه د منځلارې تگلارې ملاتړ کوي. د قرآن او سنت له مخي د اولاد روزنه، د مور د صحت ساتنه، او د ژوند د اسانتياوو برابرول مشروع اهداف دي، خو که نيت د الله تعالی له تقدير څخه تېښته، د فقر وېره، يا د اولاد د کرکي پر بنسټ وي، نو دا کار شرعاً ناروا دی اسلام د موقتي او مشروع وسايلو لکه د حمل موقتي مخنيوي اجازه ورکوي، خو د دايمي عقيم کولو يا د نسل د بشپړ بنديز سخت مخالفت کوي همدارنگه، د القاح (مصنوعي القاح) په مسئله كي څيړنه دې نتيجه ته

ورسېده چې که الفاح د قانوني مېړه او مېرمنې ترمنځ، د نکاح په چوکاټ کې، او د نسب د اختلاط له هر ډول احتمال څخه خوندي ترسره سي، نو دا په اصل کې جواز لري؛ خو که په کې د اجنبي نطفې استعمال، د رحم کرایه، یا د نسب اختلاط موجود وي، نو دا د شریعت له نظره حرام او ممنوع ګڼل کېږي، ځکه چې دا د نسب د تحفظ له اصل سره په ټکر کې واقع کېږي په پایله کې ویلای سو چې اسلام د ژوند په ټولو چارو کې د اعتدال لار ښووي، او د نسل تنظیم هم باید د همدې توازن او د الله تعالی د رضا له مخې ترسره سي، خو د امت بقا، د ټولنې سوکالۍ، او د فرد د دیني مسؤلیت ترمنځ تعادل وساتل سي په ټوله کې اسلام نه د نسل د بې قید زیاتوالي پلوی دی او نه د مطلق بندولو، بلکې د اعتدال، مسؤلیت، او مشروع مصلحت اصل غوره کوي. نو ځکه معاصري طبي لارې چارې باید د شریعت له ضوابطو، اخلاقي اصولو، او د نسب د ساتنې له مقاصدو سره سم وکارول سي.

اخځلیکونه

۱. قرآن کریم.
۲. ابن عابدين، محمد امين بن عمر. (ب.ت). رد المحتار على الدر المختار (مرقم آلياً).
۳. ابن حزم، علي بن احمد. (ب.ت). المحلى.
۴. آل علاق، محمد محروس. (ب.ت). كتاب الإجهاض.
۵. ابو داود، سليمان بن الأشعث السجستاني. (ب.ت). سنن أبي داود بيروت: دار الكتاب العربي.
۶. البخاري، محمد بن إسماعيل. (۱۴۰۷هـ). الجامع الصحيح (صحيح البخاري). قاهره: دار الشعب.
۷. البيهقي، احمد بن الحسين. (۱۴۱۲هـ). معرفة السنن والآثار. كراچي: جامعة الدراسات الإسلامية؛ حلب: دار الوعي؛ دمشق: دار قتيبة.
۸. الترمذي، محمد بن عيسى السلمي. (ب.ت). الجامع الصحيح (سنن الترمذي). بيروت: دار إحياء التراث العربي.
۹. الشاذلي، حسن علي. (ب.ت). د نسل تنظيم يا تحديد په فقه اسلامي کې. مجلة مجمع الفقه الإسلامي، ۵، ۴۹-.
۱۰. السيوطي، عبد الرحمن بن أبي بكر. (۱۴۲۴هـ / ۲۰۰۳م). الدر المنثور في التفسير بالمأثور. قاهره: دار هجر.
۱۱. الغزالي، محمد بن محمد أبو حامد. (ب.ت). إحياء علوم الدين. بيروت: دار المعرفة.
۱۲. الغياثي، محمد غياث الدين. (ب.ت). غياث اللغات. لاهور: امير حمزه كتب خانه.
۱۳. الفقه الإسلامي، مجمع. (۱۴۲۸هـ). قرارات وتوصيات مجمع الفقه الإسلامي (له لومړۍ تر اتلسمې دورې). ترتيب: جميل ابو ساره. جده: منظمة المؤتمر الإسلامي.

١٤. لجنة علماء برئاسة نظام الدين البلخي. (ب.ت.). الفتاوى الهندية.
١٥. دارالعلوم زكريا. (١٤٣٥هـ). فتاوى دارالعلوم زكريا. كندهار: مكتبة رشيدية.
١٦. الدهلوي، احمد بن عبد الرحيم (شاه ولي الله). (ب.ت.). حجة الله البالغة. تحقيق: سيد سابق. قاهره-بغداد: دار الكتب الحديثة، مكتبة المثنى.
١٧. الزحيلي، وهبة. (ب.ت.). الفقه الإسلامي وأدلته. دمشق: دار الفكر.
١٨. الزروبي، محمد فريد. (ب.ت.). منهاج السنن شرح الترمذي. اكوره ختيك: دارالعلوم الحقانية.
١٩. الزروبي، محمد فريد. (١٤٣٢هـ). فتاوى فريديّة. اكوره ختيك: دارالعلوم الحقانية.
٢٠. الطواري، طارق محمد. (ب.ت.). العزل عن المرأة: دراسة شرعية وطنية. كويت: جامعة الكويت، كلية الشريعة.
٢١. القره داغي، علي محيي الدين، او المحمدي، علي يوسف. (ب.ت.). القضايا الطبية المعاصرة: دراسة فقهية طبية مقارنة.
٢٢. مالك بن انس. (١٤١٣هـ / ١٩٩١م). موطأ مالك (رواية محمد بن الحسن). تحقيق: تقي الدين الندوي. دمشق: دار القلم.
٢٣. مجلة البحوث الإسلامية. (ب.ت.). مجلة البحوث الإسلامية. رياض: الرئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد.
٢٤. مجلة مجمع الفقه الإسلامي. (ب.ت.). مجلة مجمع الفقه الإسلامي (ببلايل شميرې). جده: منظمة المؤتمر الإسلامي.
٢٥. مسلم، ابو الحسين بن الحجاج النيسابوري. (ب.ت.). الجامع الصحيح (صحيح مسلم). بيروت: دار الجيل.
٢٦. المظهري، محمد ثناء الله العثماني. (١٤١٢هـ). التفسير المظهري.
٢٧. الحقاني، عبد الحق. (١٤٣١هـ). فتاوى حقانية. كويت: مكتبة رشيدية.

Islamic Emirate of Afghanistan

Ministry of Higher Education

Helmand University

Leed Social Science Academic Journal

Volume:2

Issue: 2

Year:1404